

Investigating the Coloring Materials Used in "Sang Bismillah" of Azarbaijan Museum, Tabriz

Hamidreza Irani^{1*}, Gholamreza Yazdani²

1*. M.S Archaeometry, Faculty of Cultural Materials Conservation, Tabriz Islamic Art University, Tabriz, Iran

2. M.A Conservation and Restoration of Historical-Cultural Objects, Restorer at the Azerbaijan Museum. Tabriz, Iran

Abstract

The "Bismillah stone" inscription is one of the significant works of the Qajar era in the Azarbaijan Museum of Tabriz since 1993. This work was crafted in Cairo, Egypt by an Iranian artist named Mohammad Ali Quchani known as Mirza Sangalakh. The artifact comprises five segments, collectively weighing approximately more than three tons. Most of damages caused in this work, considering its delicate decorations and substantial weight, has been attributed to its multiple relocations. In addition to very delicate carvings, the surface of the work is decorated with blue, gold, green, black, white and red colors. It seems that in addition to the ups and downs history of this work and its cultural significance within contemporary society, particularly among the people of Tabriz, only a review of its history will not be enough to express its status, value and unique characteristics. Therefore, a more detailed and scientific study could significantly enhance the understanding and appreciation of this work. Furthermore, for improved preservation and potential restoration of the work, documentation and scientific studies are needed for this magnificent work. To identify the materials and origins of existing colors, the application of scientific and laboratory methods was put on the agenda. To achieve this, two methods of classical chemistry testing and EDX analysis were employed to identify the present colors. the results confirmed the presence of indigo, copper rust (cuprous oxide), gold powder, Shangraf (cinnabar), bone soot and sheikh white (white lead) in the coloration of the artifact.

Keywords: Bismillah Stone, Pigment, EDX Analysis, Azarbaijan Museum, Tabriz.

**Knowledge of
Conservation and
Restoration**

Vol. 5(4) No.14
March 2023

<https://kcr.richt.ir>

Pages: 28 to 51

Corresponding Author

Hamidreza Irani

M.S Archaeometry, Faculty
of Cultural Materials
Conservation, Tabriz Islamic
Art University, Tabriz, Iran

Email

h.irani1990@gmail.com

بررسی مواد رنگ‌ساز بکار رفته در «سنگ بسم الله» موزه آذربایجان تبریز

حمیدرضا ایرانی^{۱*}، غلامرضا یزدانی^۲

۱. دانش‌آموخته کارشناسی ارشد باستان‌سنجی، دانشکده حفاظت آثار فرهنگی، دانشگاه هنر اسلامی تبریز، ایران
۲. کارشناس ارشد حفاظت و مرمت آثار فرهنگی و تاریخی، موزه آذربایجان، تبریز، ایران

چکیده

کتیبه سنگ بسم الله یکی از آثار شاخص دوره قاجار در موزه آذربایجان تبریز است که از سال ۱۳۷۲ تاکنون در این موزه نگهداری می‌شود. این اثر در شهر قاهره مصر توسط یک هنرمند ایرانی با نام محمد علی قوچانی معروف به میرزا سنگلاخ ساخته شده است. اثر مذکور از پنج قطعه تشکیل شده که در مجموع وزنی بالغ بر ۳ تن دارد. عمده آسیب‌های به وجود آمده در این اثر با در نظر گرفتن تزئینات ظریف و از طرفی وزن بالای آن، مربوط به جابجایی‌های متعدد این اثر بوده است. علاوه بر تزئینات بسیار ظریف حجاری، سطح اثر با رنگ‌های آبی، طلایی، سبز، سیاه، سفید و قرمز، مزین شده است. به نظر می‌سد در کنار تاریخ پر فراز و نشیب این اثر و اهمیت فرهنگی آن در میان جامعه امروزی بخصوص مردم تبریز تنها مروری بر سرگذشت آن برای بیان جایگاه، ارزش و ویژگی‌های منحصر به فردش کافی نخواهد بود، لذا مطالعه‌ای دقیق‌تر و علمی به بهتر شناساندن آن می‌تواند کمک شایانی در معرفی این اثر داشته باشد. از طرفی برای حفاظت بهتر و در صورت لزوم مرمت اثر نیاز به تهیه مستندات و مطالعات علمی برای این اثر فاخر، احساس می‌شود. برای تشخیص مواد و منشأ رنگ‌های موجود، استفاده از روش‌های علمی و آزمایشگاهی در دستور کار قرار گرفت. برای تحقق این امر از دو روش آزمایش شیمی کلاسیک و آنالیز EDX برای شناسایی رنگ‌های موجود بهره گرفته شد. پس از انجام آزمایشات و تحلیل و بررسی رنگ‌ها نتیجه بدست آمده وجود رنگ‌های نیل، زنگار مس، پودر طلا، شن‌گرف، دوده استخوان و سفیداب شیخ را تایید کرد.

واژگان کلیدی: سنگ بسم الله، رنگدانه، آنالیز EDX، موزه آذربایجان تبریز.

فصلنامه دانش حفاظت و مرمت

سال پنجم، شماره ۴

شماره پیاپی ۱۴، زمستان ۱۴۰۱

<https://ker.richt.ir>

صفحات: ۲۸ تا ۵۱

نویسنده مسئول

حمیدرضا ایرانی

دانش‌آموخته کارشناسی ارشد
باستان‌سنجی، دانشکده حفاظت آثار
فرهنگی، دانشگاه هنر اسلامی تبریز، ایران

رایانامه

h.irani1990@gmail.com

مقدمه

و به نظر می‌رسد عمده آسیب‌های به وجود آمده در این اثر مربوط به زمان انتقال آن به موزه است. جداسازی از روی دیوار، قالبگیری برای ساخت مولاژ و نصب مجدد آن بر روی دیوار موزه آذربایجان تبریز فارغ از مشقت و سختی آن، آسیب‌های زیادی را به سنگ و رنگ این اثر وارد کرده است. آسیب‌های به وجود آمده عبارتند از: ترک خوردگی در سنگ بستر، تغییر رنگ، ریختگی لایه‌های نقاشی، همچنین رد ابزار که برای جدا کردن اثر از روی دیوار با ابزار تیز و سخت به آن وارد شده است، همه این آسیب‌ها در جای‌جای این اثر قابل مشاهده است. به علاوه ریختگی رنگ‌ها که بر اثر شرایط نگهداری نامناسب و وجود عوامل مخرب فیزیکی و شیمیایی و از همه مهم‌تر عوامل مکانیکی ایجاد شده است. در زمان انتقال این اثر به موزه آذربایجان مرمت‌هایی بر روی آن صورت گرفته است که برای نقد و بررسی آن نیازمند مطالعات و اطلاعات تخصصی بیشتر می‌باشد. حال که این اثر در موزه آذربایجان نگهداری می‌شود با مطالعه تاریخچه و سرگذشت آن می‌توان جایگاه اثر را به لحاظ تاریخی و هنری و ارزش‌های آن در میان جامعه را بیشتر درک نمود و با شناسایی ساختار فیزیکی و شیمیایی سنگ و همچنین رنگ‌های موجود در آن، آسیب‌های وارد شده جهت ارائه بهترین راهکارهای مرمتی و اقدامات لازم برای حفاظت اثر را می‌توان پیش بینی کرد. شناسایی رنگدانه یکی از مهمترین اهداف در بررسی علمی نقاشیها، پارچه‌ها، نسخ و اسناد تزئین شده و سایر مواد تاریخی و باستانشناختی است (کوچکزایی، ۱۳۹۴). پژوهش‌های صورت گرفته در رابطه با سنگ بسم الله بیشتر جنبه توصیفی و همواره رهیافتی تاریخی داشته است که بیشتر، با ارائه اطلاعاتی از سرگذشت و توصیف ظاهری اثر همراه است. کتاب سنگ بسم الله از غلامرضا یزدانی (۱۳۹۶) به شرح و توصیف کاملی از سرگذشت و تاریخچه اثر پرداخته که به تفصیل مطالبی در رابطه با اشخاص و اعمال مرتبط با اثر، بیان کرده است. کارنگ (۱۳۵۱) و فهیمی (۱۳۷۸) نیز تنها به معرفی این اثر در قالب معرفی آثار آذربایجان و موزه آذربایجان بسنده کرده

بر اساس شواهد به دست آمده قدیمی‌ترین نقاشی، دوران اورینیاکی (پارینه سنگی) یعنی ۳۲ هزار سال پیش تشخیص داده شده است. هنرمندانی که در غارهای پارینه سنگی کار می‌کرده‌اند، برای خلق تصویرهای برجمانده از تکنیک‌های متنوعی استفاده کرده‌اند. سطح دیوار با تراشیدن سنگ آهک با ابزار سنگی آماده می‌شد و از سفیدی سنگ آهک برای پس زمینه کار استفاده می‌شد. سپس برخی از تصاویر روی دیوار حکاکی می‌شدند و گاهی این تکنیک را با رنگ‌آمیزی تلفیق می‌کردند. رنگ سیاه از زغال سنگ و احتمالاً استخوان‌های نیم‌سوز شده به دست می‌آمد. اخرا، نوعی سنگ آهن طبیعی که برای ایجاد رنگ‌های قرمز، قهوه‌ای و زرد به کار گرفته می‌شد. در حقیقت اشتباه است که ناتورالیسم را تنها هدف هنرمند دوران پارینه سنگی و یا هر هنرمند دیگری در نظر بگیریم. هدف از نقاشی چه بوده است؟ ساده‌ترین نگاه که نقاشی‌ها را دارای کارکرد تزئینی می‌داند - به عبارت دیگر هنر برای هنر - دور از ذهن است (دیویس و دیگران، ۱۳۸۸). به طور معمول این آثار معرف مکانی خاص و جایگاهی ویژه در زندگی بشر بوده است به طور مثال در چتل هویوک زیارتگاه‌ها را از روی تزئینات سرشار داخل‌شان، نقاشی‌های دیواری، گچ‌بری‌های برجسته، سردیس‌های جانوران، مجسمه گاو و غیره می‌توان از خانه‌های عادی باز شناخت (گاردنر، ۱۳۹۹). ظهور نقاشی و بهره‌گیری از رنگ در ایران را می‌توان به آیین مانی نسبت داد که در جهت تبیین و توجیه الهیات و کاربرد آن برای تبلیغ و بیان اصول آیین مانوی، بود. بقایای هنر مانوی شامل چند بنا، قطعاتی از دیوارنگاره‌ها و بیشتر از همه نگاره‌ها و قطعاتی از تخته پاره‌های یک کشتی شکسته بود (سر تامس آرنولد و دیگران، ۱۳۹۳). دیوارنگاری از اصلی‌ترین و قدیمی‌ترین هنرهایی است که بشر از بدو احساس نیاز به ایجاد ارتباط و بیان خواسته‌ها و باورهایش، به آن گرایش پیدا کرده است (زنگی، ۱۳۹۴)

برخی از آسیب‌های وارد شده بر اثر قبل از زمان انتقال آن به موزه آذربایجان تبریز و مربوط به زمان نصب آن بر روی دیوار بقعه سید ابراهیم تبریز است

اند. لذا نیاز به اطلاعات فن‌شناسی در رابطه با ساختار تشکیل دهنده اثر و نگاهی ریزتر و عمیق‌تر به آن، جدا از تصمیمات دقیق‌تر و موثرتر در رابطه با بحث حفاظتی و مرمتی، امکان آشنایی کامل‌تر با وضعیت موجود اثر را به مخاطبان این اثر فراهم می‌کند. این نوشتار از حیث هدف، بنیادبست و با رهیافت تاریخی که داده‌های آن با مطالعات اسنادی و میدانی گردآوری شده‌اند، به معرفی و شناسایی علمی مواد تشکیل دهنده نقاشی‌های روی سطح اثر می‌پردازد.

معرفی سنگ بسم الله

این کتیبه مرمری به دست هنرمند خوشنویس و حجار دوره قاجار، "محمد علی قوچانی" معروف به "میرزا سنگلاخ" در سال ۱۲۷۰ ه.ق در شهر قاهره مصر ساخته شده و شامل پنج تکه مجزا است، قطعه‌ای بزرگ در مرکز و چهار قطعه قاب در اطراف به صورت برش فارسی‌بر، بر هم منطبق شده‌اند. این سنگ حدود ۳۰۰۰ کیلوگرم وزن دارد که در سال ۱۳۷۲ به منظور حفاظت بیشتر، از بقعه سید ابراهیم به موزه آذربایجان تبریز انتقال یافته است (شناسنامه اثر در موزه آذربایجان تبریز)

میرزا سنگلاخ خراسانی مدت هشت سال در قاهره در حجاری این سنگ به قصد فرستادن آن به مدینه و نصب در مرقد مطهر حضرت محمد (ص) زحمت کشید ولی به علت هزینه سنگین حمل و نقل آن زمان، موفق به انجام این کار نشد. ناچار به دولت عثمانی متوسل

شد و درخواست کرد که این سنگ عظیم و گران‌قدر را با یکی از کشتی‌های دولتی از مصر به استانبول حمل کنند و این کار صورت گرفت. میرزا از سلطان عثمانی خواست که این سنگ را از استانبول به مدینه انتقال دهند که سلطان بی میلی نشان داد. این کار سبب ناراحتی میرزا سنگلاخ شد و آن سنگ نفیس را به دستگیری سفیر ایران در عثمانی، میرزا جعفرخان مشیرالدوله با کشتی به بندرپوطی در روسیه و از آنجا با یاری و کمک عبدالرحیم خان کنسول ایران در تفلیس در اراجه‌های گاوک‌کش به تفلیس رسانیدند. سپس آن سنگ عظیم را از راه ایروان و نخجوان با زحمت فراوان به تبریز حمل کردند و نام پاشای عثمانی را پاک می‌کند و آیه‌ای جایگزین آن می‌کند که از بین رفته است. پس از مرگ میرزا کتیبه را در کنار قبرش واقع در بقعه سید ابراهیم تبریز، بر روی دیوار نصب می‌کنند (کارنگ، ۱۳۵۱)

سنگ بسم‌الله موجود در موزه آذربایجان تبریز از ۵ قطعه مجزا تشکیل شده است که شامل ۴ قاب (حاشیه) و یک قطعه مرکزی که به عنوان متن اثر، دربردارنده عبارت "بسم‌الله الرحمن الرحیم" است. ابعاد کلی این اثر ۳۸۲×۱۳۳ سانتی‌متر است. قسمت قاب دارای ۵ ردیف حاشیه برجسته و قسمت مرکزی اثر دارای دو ردیف حاشیه برجسته است و در مرکز آن نیز یک کتیبه حجاری شده که در داخل آن عبارت "بسم‌الله الرحمن الرحیم" قرار گرفته است. ابعاد قسمت مرکزی اثر ۳۳۹×۹۱ سانتی‌متر است (شکل ۱)

شکل ۱. سنگ بسم‌الله. موزه آذربایجان تبریز

شکل ۲. استفاده از دو رنگ آبی و طلایی برای نمایش برجستگی. تزئینات موجود در حاشیه سنگ بسم الله. موزه آذربایجان تبریز

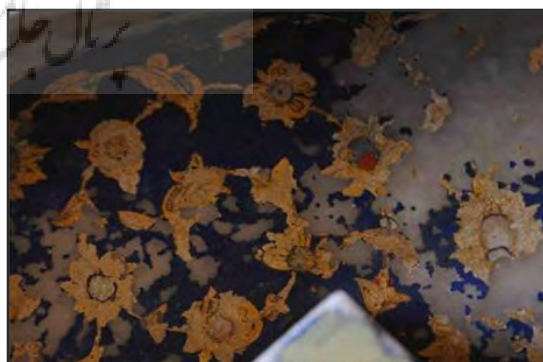
قسمتی از حاشیه آن را شکل می‌دهد. در این نقوش از رنگ‌های سبز، سفید و سیاه استفاده شده است (شکل ۳). کل این اثر در مجموع دارای شش رنگ است که عبارتند از آبی، طلایی، سبز، سفید، سیاه و قرمز

مواد و روش‌ها

نمونه‌های مورد بررسی در این پژوهش، ۶ نمونه رنگ هستند که در تزئینات سنگ بسم الله به کار گرفته شده است و پیش‌تر به معرفی آن‌ها پرداخته شد. دو روش شیمی کلاسیک و آنالیز EDX روش‌هایی هستند که برای شناسایی رنگ‌های موجود از آنها بهره برده می‌شود. لذا حجم نمونه باید به مقدار لازم جهت استفاده در آزمایش و آنالیز باشد. از آنجا که برای آزمایش شیمی کلاسیک به مقدار قابل توجهی از رنگ نیاز است لذا رنگ‌های موجود در این اثر از نظر کمی به دو دسته تقسیم شدند. دسته اول که سه نمونه از رنگ‌ها را شامل می‌شوند عبارتند از: آبی، طلایی و سبز، با توجه به کثرت این رنگ‌ها در اثر قابلیت استفاده از آن‌ها در آزمایش شیمی کلاسیک وجود دارد اما در مورد سه رنگ دیگر که رنگ‌های قرمز، سیاه و سفید را شامل می‌شوند بسیار محدود در اثر مورد استفاده قرار گرفته‌اند و یا نقوش ظریف تذهیب را تشکیل داده‌اند که تنها امکان نمونه‌برداری به صورت بسیار جزئی جهت استفاده در آنالیز EDX را فراهم می‌کند. قسمت‌های انتخاب شده برای نمونه‌برداری عموماً از نقاطی که در دید مخاطب قرار

این اثر دارای دو رنگ اصلی است که این رنگ‌ها برای برجسته کردن اثر مورد استفاده قرار گرفته است به این صورت که رنگ آبی به عنوان زمینه و رنگ طلایی جهت نمایش برجستگی بر سطح نقوش برجسته آورده شده است به نوعی می‌توان گفت سرتاسر این اثر با این دو رنگ پوشیده شده است (شکل ۲)

در اطراف حاشیه کلمه "بسم الله الرحمن الرحيم" از رنگ قرمز استفاده شده است. در حاشیه قطعه مرکزی و در یکی از کتیبه‌ها به عنوان رنگ زمینه موجود در کتیبه‌های تزئینی از رنگ سبز استفاده شده است. در این اثر چندین نقش تذهیب هم وجود دارد که قسمت‌های زمینه کلمه "بسم الله الرحمن الرحيم" و

شکل ۳. نقوش تزئینی رنگی در اطراف عبارت بسم الله الرحمن الرحيم. موزه آذربایجان تبریز

آزمایش تا حد بسیار زیادی کاهش می‌یابد و از طرفی زمان روند آن تسریع می‌یابد.

میکروآنالیز EDX

روش EDX در شناسایی مواد تشکیل دهنده نقاشی‌ها و دریافت اطلاعات مهم در رابطه با ریز ساختار مواد تشکیل دهنده آنها کمک قابل توجهی می‌کند (استوارت، ۱۳۹۳) حد تشخیص دستگاه، ۰.۲/۰ درصد وزنی در محدوده مورد آنالیز است (رستمی پایدار و دیگران، ۱۳۸۸). دستگاه مورد استفاده در این آنالیز VEGA/TESCAN-XMU ساخت کشور آمریکا بوده که بر روی دستگاه SEM مدل MIRA3 ساخت شرکت Tescan آمریکا کوپل شده است

از آنجا که آنالیز EDX تمامی عناصر موجود در محدوده مورد آنالیز را بر روی نمودار نمایش می‌دهد، باید قبل از آنالیز و هر اقدامی دیگر، عناصری که مد نظر هستند به دستگاه معرفی شوند. از این‌رو به دلیل کمی بودن اساس آنالیز این دستگاه می‌توان به عناصر با درصد بیشتر استناد کرد. ابتدا عناصر شاخص موجود در هر دسته از رنگ‌ها مورد مطالعه قرار گرفت. برای مثال در رنگ قرمز انواع رنگ‌های قرمز (قرمز دانه، شنگرف، روناس، الیزارین و غیره) همراه با عناصر شاخص آن به دستگاه معرفی شد.

نمونه برداری

نمونه، یک قسمت کوچک انتخاب شده از ماده مورد آزمایش است به طوری که تمام خواص آن ماده را داشته باشد. نمونه‌برداری یعنی روش تهیه

ندارد (اصطلاحاً نقاط کور اثر) و یا قسمتهایی که رنگ چسبندگی خود را از دست داده و به صورت طبله شده بر سطح اثر قرار گرفته، صورت می‌گیرد.

برای شناسایی رنگدانه‌های موجود در اثر، به روش آزمایش شیمی کلاسیک و میکروآنالیز دستگاهی طیفسنجی پراش انرژی پرتو ایکس کوپل شده به میکروسکوپ الکترونی روبشی، اکتفا شد. یکی از حساس‌ترین و مهم‌ترین مراحل نگاهداشت مبحث آسیب‌شناسی آن است که از فن‌شناسی تبعیت می‌کند یعنی به نسبت دقت بررسی در فن‌شناسی، شناخت آسیب دقیق‌تر و کارآمدتر خواهد شد. آسیب‌شناسی یک اثر هر چه غنی‌تر و موشکافانه‌تر باشد تصمیم‌گیری‌های مرتبط برای انجام اقدامات حفاظتی و مرمتی دقیق‌تر خواهد بود

شیمی کلاسیک

ابتدا برای شناسایی رنگ‌های موجود در اثر، آزمایش شیمی کلاسیک در دستور کار قرار گرفت. در این روش به مقدار قابل توجهی از نمونه رنگ و چندین محلول به عنوان شناساگر نیاز است. محلول‌های مورد استفاده در این آزمایش اسید کلریدریک ۶ مولار، سود ۴ نرمال و اسید نیتریک غلیظ و تیزاب سلطانی هستند. در این آزمایش با توجه به نقشمایه بصری رنگ‌ها محتمل‌ترین رنگ به عنوان مبنای فرضیه قرار داده شد به عنوان مثال رنگ آبی به رنگ نیل و تا حدودی لاجورد نزدیک است. یا در رابطه با رنگ طلایی وجود یا عدم وجود پودر طلا فرضیه قرار داده شد. از این‌رو با شناخت بصری رنگ‌ها خطای

شکل ۴. محل نمونه برداری نمونه‌های رنگ.

نمونه و اساسی‌ترین قسمت یک تجزیه شیمیایی می‌باشد (ادریسی، ۱۳۸۷). به صورت معمول برای نمونه برداری بهتر است از رنگ‌هایی استفاده شود که یا در معرض ریختگی قرار دارند و یا اینکه نقاط کور اثر را پوشش داده‌اند که از نظر بصری کمترین آسیب را وارد کند. نمونه برداری از این قسمت‌ها به وسیله بیستوری انجام گرفت به گونه‌ای که برای دو آزمون آزمایشگاهی و آنالیز دستگاهی نمونه مورد نیاز در اختیار باشد (شکل ۴)

معرفی روش بررسی سطحی و آزمایش

شناسایی رنگدانه‌های موجود در اثر، به ۲ روش آزمایش شیمی کلاسیک و میکروآنالیز دستگاهی طیف‌سنجی پراش انرژی پرتو ایکس کوپل شده به میکروسکوپ الکترونی روبشی اکتفا شد. یکی از حساس‌ترین و مهم‌ترین مراحل نگاهداشت مبحث آسیب‌شناسی آن است که از فن شناسی تبعیت می‌کند یعنی به نسبت دقت بررسی در فن‌شناسی، شناخت آسیب دقیق‌تر و کارآمدتر خواهد شد. آسیب شناسی یک اثر هر چه غنی‌تر و موشکافانه‌تر باشد تصمیم‌گیری‌های مرتبط برای انجام اقدامات حفاظتی و مرمتی دقیق‌تر خواهد بود

شیمی کلاسیک

در این آزمایش با توجه به نقشمایه بصری رنگ‌ها محتمل‌ترین رنگ به عنوان مبنای فرضیه قرار داده شد به عنوان مثال رنگ آبی به رنگ نیل و تا حدودی لاجورد نزدیک است. یا در رابطه با رنگ طلایی وجود یا عدم وجود پودر طلا فرضیه قرار داده شد. از این رو با شناخت بصری رنگ‌ها خطای آزمایش تا حد بسیار زیادی کاهش می‌یابد و از طرفی زمان روند آن تسریع می‌یابد

رنگ آبی: با اضافه کردن اسید کلریدریک ۶ مولار (در صورت ایجاد رسوب قهوه‌ای) و اسید نیتریک (رنگ قهوه‌ای شده و بخشی از آن حل می‌شود) می‌توان وجود رنگ نیل را تشخیص داد. با اضافه کردن اسید کلریدریک ۶ مولار رسوب قهوه‌ای ایجاد شد. سپس با اضافه کردن اسید نیتریک رنگ نمونه

به آرامی قهوه‌ای شد و پس از مدتی غوطه‌وری، بخشی از آن حل گشت. این نتیجه دال بر وجود رنگ نیل است. رنگ نیل، رنگ آبی سیر است که در حجم زیاد، به سیاهی می‌زند (سلحشور و دیگران، ۱۳۹۷). نیل یک رنگینه گیاهی است که از زمان قدیم در خاور دور از آن برای نقاشی و رنگرزی الیاف استفاده می‌کردند نوع طبیعی آن از انواع گیاه‌های گونه ایندیگوفر گرفته می‌شود (مکی نژاد، ۱۳۹۰). احتمالاً با منشأ هندی، منبع اصلی تهیه نیل تجاری تا زمان کشف فرآیند ساخت نیل سنتزی، به وسیله بایر در سال ۱۸۸۰، به شمار می‌رفت. پیش از این ایندیگو را در سراسر دنیا، به ویژه در هندوستان و چین کشت می‌کردند ولی از سال ۱۹۰۰ میلادی گونه سنتزی تقریباً به طور کامل جانشین گونه طبیعی گردید (جتتنز و استات، ۱۳۷۸)

رنگ طلایی: شناسایی طلا در رنگ طلایی موجود با دو محلول اسید نیتریک و تیزاب سلطانی قابل امکان پذیر است بدین گونه که با اضافه کردن HNO_3 (غلیظ) به رنگدانه، رنگ حل نشد و سپس با اضافه نمودن تیزاب سلطانی به رنگدانه با حل شدن رنگ همراه شد در این صورت می‌توان گفت که رنگ موجود از پودر طلا ساخته شده است (Odegaard et al. 2005) (شکل ۵). در نقاشی برای ساختن پس زمینه یا جزئیات از این رنگ استفاده می‌شود. برای تهیه پودر طلا روش‌های مختلفی وجود دارد. برای این کار از روش کوبیدن یا سایش مستقیم نمی‌توان استفاده کرد زیرا طلا خیلی نرم و شکل‌پذیر است. روش مرسوم در قرون وسطی آلیاژ کردن طلا با جیوه و سپس خارج کردن جیوه به وسیله حرارت بود. بدین ترتیب با خروج جیوه پودر طلا برجا می‌ماند. روش دیگر سائیدن طلا و عسل با آب بود (جتتنز و استات، ۱۳۷۸). طلای سائیده را در کاسه چینی بی‌چربی قرار می‌دادند و بدان عسل بی‌موم و یا چسب خشک می‌افزوند و مخلوط حاصله را به مدت یک ساعت و نیم انگشت مال می‌کردند تا خوب ورزید و نرم می‌شود (آرنولد و دیگران، ۱۳۹۳).

رنگ سبز: شناسایی رنگ زنگار مس با اضافه کردن سود ۴ نرمال و اسید نیتریک (غلیظ) حاصل می‌شود. بدین صورت که با اضافه کردن سود رنگ نمونه از

جدول ۱. شرح و نحوه انجام آزمایش و معیارهای آن

رنگ آبی	
شرح آزمایش	با افزودن 6M، HCl و HNO ₃ (غلیظ) اگر تغییرات زیر حاصل شود رنگدانه نیل است.
معیار آزمایش	۱ افزودن 6M، HCl : نمونه تجزیه می‌شود و ایجاد رسوب قهوه‌ای تیره می‌کند.
	۲ افزودن HNO ₃ (غلیظ): رنگ نمونه به آرامی قهوه‌ای می‌شود و پس از مدتی غوطه وری، بخشی از آن حل می‌شود
رنگ سبز	
شرح آزمایش	با اضافه کردن 4N، NaOH و HNO ₃ (غلیظ) اگر تغییرات زیر حاصل شود رنگدانه زنگار مس است
معیار آزمایش	۱ افزودن 4N، NaOH : تغییر رنگ نمونه از سبز به آبی و پس از حرارت دادن به رنگ سیاه
	۲ با اضافه کردن HNO ₃ (غلیظ): رنگدانه حل می‌شود.
رنگ طلایی	
شرح آزمایش	با افزودن تیزاب سلطانی و HNO ₃ (غلیظ) اگر تغییرات زیر حاصل شود رنگدانه پودر طلاست است.
معیار آزمایش	۱ با اضافه کردن HNO ₃ (غلیظ) رنگدانه حل نمی‌شود
	۲ اضافه نمودن تیزاب سلطانی با حل شدن آن همراه است

جدول ۲. مشاهدات و نتایج حاصل از آزمایش شیمی کلاسیک در ۳ رنگ آبی، سبز و طلایی

نمونه محلول	اسید کلریدریک ۶ مولار	سود ۴ نرمال	اسید نیتریک غلیظ	تیزاب سلطانی
رنگ آبی (نیل)	تغییر رنگ از آبی به قهوه‌ای	بی اثر	سریعاً از آبی به قهوه‌ای تغییر رنگ داده و پس از مدتی غوطه شدن در محلول، بخشی از آن حل می‌شود.	-
رنگ سبز (زنگار مس)	بی اثر	تغییر رنگ از سبز به آبی و پس از حرارت به رنگ سیاه تبدیل شد.	کامل حل شد	-
رنگ طلایی (پودر طلا)	-	-	حل نشد	حل شد

زنگار خام از تأثیر بخار اسید استیک بر روی قطعات فلز مس به دست می‌آید. محصول را پس از اینکه تحت تأثیر اسید استیک مجدداً بلوری شد می‌توان

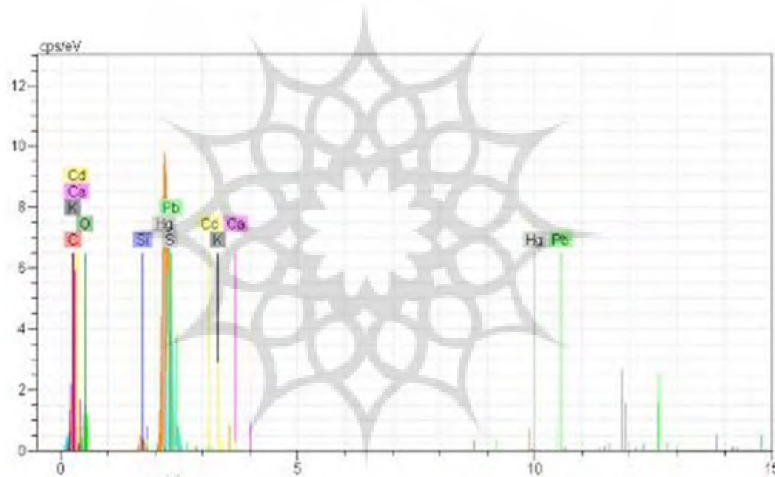
سبز به آبی و پس از حرارت دادن به رنگ سیاه تبدیل شد. از این رو می‌توان گفت که رنگ سبز به کار رفته در این اثر زنگار مس است (Odegaard et al. 2005).

عکس‌العمل‌های حاصل از اضافه کردن این مواد و تغییرات صورت گرفته در آن به شناسایی رنگدانه‌های مورد آزمایش منجر می‌شود. نتایج این اقدامات به شرح زیر می‌باشد:

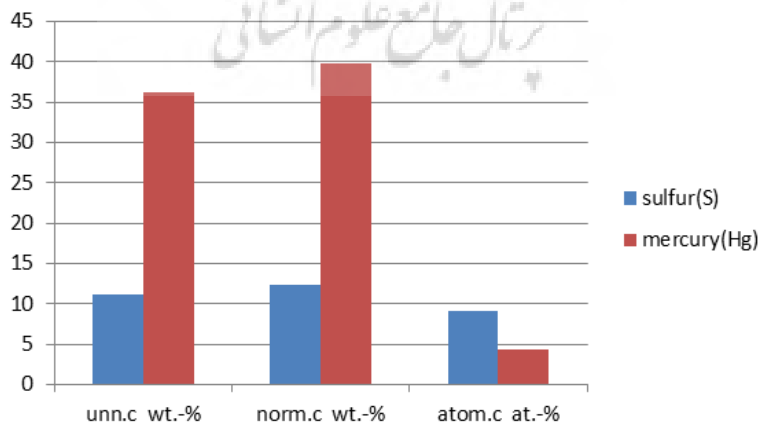
نتایج میکروآنالیز EDX

رنگ قرمز: به دلیل وجود در صد بالایی از جیوه و سولفور در رنگدانه قرمز نسبت به سایر عناصر می‌توان گفت که این رنگدانه شنگرف است زیرا شنگرف از ترکیب این دو عنصر حاصل می‌شود و وجود این عناصر در این رنگدانه می‌تواند سندی برای اثبات آن محسوب شود (شکل ۵ و ۶). شنگرف سولفید

به عنوان رنگدانه به کاربرد. ذرات رنگدانه‌ای زنگار چنانچه خوب بلوری شوند به شکل سوزن‌هایی نوک تیز در می‌آیند. اگر رنگدانه بلوری نباشد و آن را مستقیماً پودر کرده باشند به صورت دانه‌هایی شفاف دیده می‌شود. زنگار دارای شکست مضاعف شدید است، به علاوه خاصیت چند رنگی دارد و از سبز-آبی روشن به سبز-آبی تیره می‌گراید. این رنگدانه سبز جزو فعال‌ترین و ناپایدارترین رنگدانه‌های مس به شمار می‌رود. در آب اندکی محلول است ولی در اسیدها به سرعت حل می‌شود. چنانچه حرارت داده شود تجزیه می‌شود و اسیداستیک و آب آزاد می‌کند و ته مانده‌ای سیاه‌رنگ (CuO) برجا می‌گذارد (جتتنز و استات، ۱۳۷۸) (جدول ۱ و ۲).

شکل ۵. نمایش طیف EDX برای رنگدانه قرمز

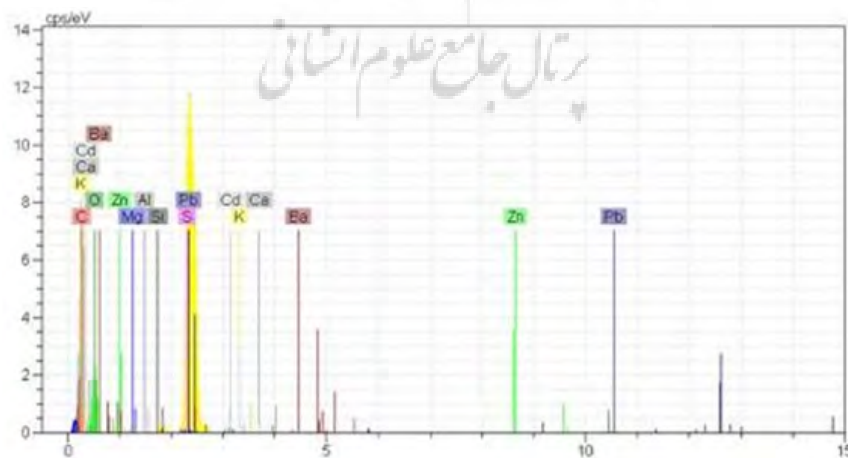
شکل ۶. نمایش مقدار عناصر S و Hg در شنگرف با استفاده از نرم‌افزار Excel

در آن ارزش رنگی ندارد ولی در بهبود کیفیت کاری آن مؤثر است و تولید یک سیاه ممتاز می‌نماید. در ساختار میکروسکوپی این ماده ذرات آن درشت‌تر و از نظر شکل و ابعاد بی‌قاعده هستند، بعضی از ذرات قهوه‌ای و برخی دیگر شفاف دیده می‌شوند. وزن مخصوص آن از ۶/۲ تا ۸/۲ و جذب روغن آن از ۳۰ تا ۴۰ است. رنگ و قدرت هم‌رنگ‌کنندگی دوده استخوان متغییر است و به میزان کربن موجود در آن بستگی دارد. این رنگدانه آسانتر از دوده‌های کربن با روغن‌ها و آب مخلوط می‌شود اما از نظر خواص جذب‌کنندگی شبیه دوده کربن عمل می‌کند. بنابراین اگر این رنگدانه در رنگ مصرف شود تمایل به جذب خشک‌کن‌ها از فاز مایع رنگ دارد (جتتنز و استات، ۱۳۷۸. هروی و عظیمی، ۱۳۸۶) (شکل ۷ و ۸). از نمونه‌های استفاده شده از این رنگدانه می‌توان به ایوان جنوب غربی گنبد سلطانیه اشاره کرد (شیروانی، ۱۳۹۸)

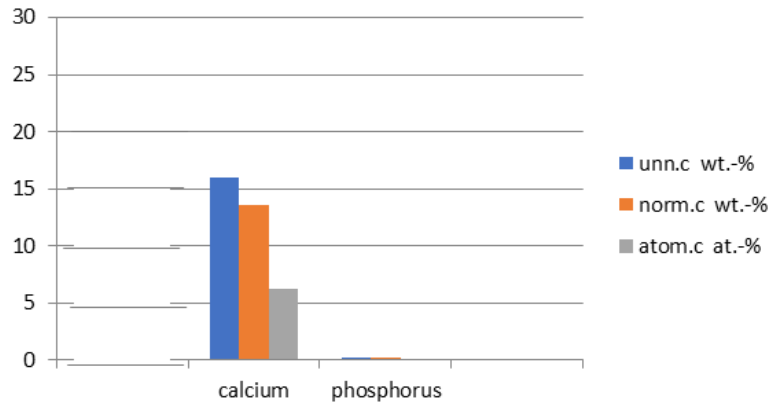
رنگ سفید: در میان رنگدانه‌های سفید تنها رنگی که به این ساختار شباهت دارد ساختار شیمیایی سفیداب سرب یا سفیداب شیخ است که از آن هم برای زیر سازی اثر استفاده شده و هم در برخی نقاط برای خلق نقوش سفید رنگ بر روی رنگ قرمز استفاده شده است. با وجود عنصر روی در نمونه لایه تدارکاتی نمی‌توان گفت که برای این لایه از سفیداب روی استفاده شده است زیرا مقدار عنصر سرب بسیار بالاتر از عنصر روی است. در این حالت عنصر روی

جیوه قرمز است و ماده‌ی معدنی طبیعی آن موسوم به سینابار، کانه‌ی اصلی فلز جیوه به شمار می‌رود. تولید مستقیم شنگرف با خرد و آسیاب کردن سینا بار از دیرباز رایج بوده ولی از همان زمان بشر روش تولید این رنگدانه هنری با ترکیب جیوه و سولفور و سایر مواد را فرا گرفته است (جتتنز و استات، ۱۳۷۸). این رنگدانه در کتابت و نگارگری یکی از رنگدانه‌های قرمز بسیار رایج و کهن است (سلحشور و دیگران، ۱۳۹۷).

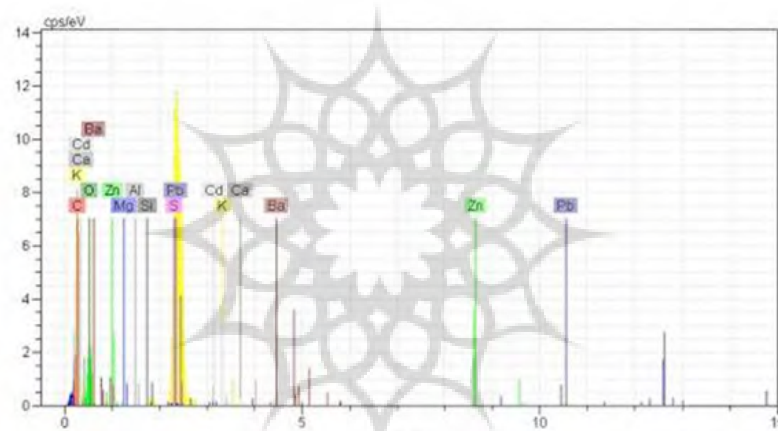
رنگ سیاه: عنصر کربن در رنگدانه سیاه به عنوان عنصر پایه ایفای نقش می‌کند در این میان وجود عنصر کلسیم در ساختار این رنگدانه می‌تواند سندی برای رنگدانه دوده استخوان باشد. البته وجود ناخالصی در رابطه با این رنگدانه نتیجه‌گیری قطعی را مشکل کرده است. اما وجود کلسیم در یک رنگدانه سیاه آن هم با درصدی قابل توجه نمی‌توان جز ناخالصی محسوب شود. از طرفی وجود عنصر فسفر در این رنگدانه تا حدودی بر وجود رنگدانه دوده استخوان صحنه می‌گذارد. از سوزانیدن استخوان در دستگاه‌های تقطیر در بسته به دست می‌آید. معمولاً استخوان‌های دارای سریشم را در آب می‌جوشانند تا پیه و سریشم خود را از دست بدهد و سپس آن را تقطیر می‌کنند. دوده استخوان به رنگ سیاه-آبی است و ساختار نرم و صافی دارد. این ماده از دوده چراغ متراکم‌تر و حاوی ۱۰ درصد کربن، ۸۴ درصد فسفات کلسیم و ۶ درصد کربنات کلسیم است. ترکیبات کلسیم (خاکستر) موجود

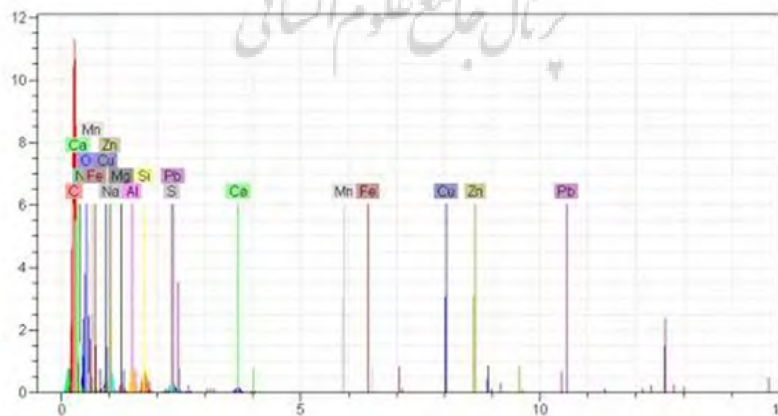
شکل ۷. نمایش طیف EDX برای رنگدانه‌ی سیاه

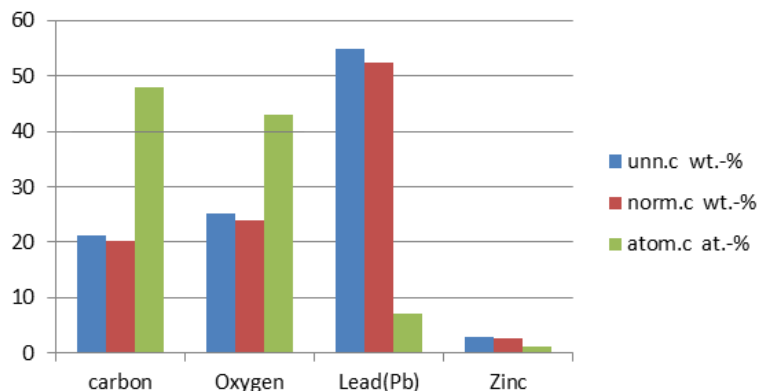
شکل ۸. نمایش مقدار عناصر P و Ca در دوده استخوان با استفاده از نرم‌افزار Excel.

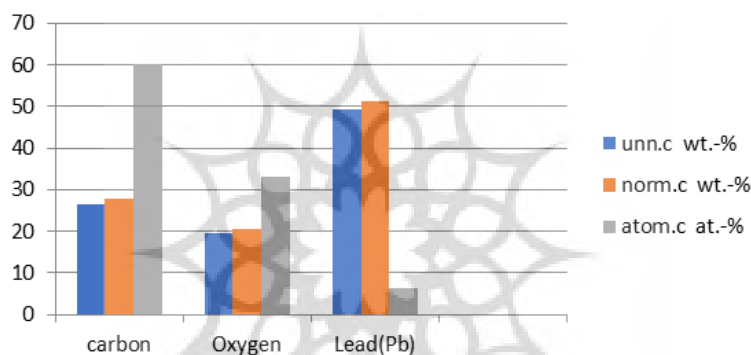
شکل ۹. نمایش طیف EDX برای رنگدانه‌ی سفید مربوط به لایه تدارکاتی

شکل ۱۰. نمایش طیف EDX در رنگدانه‌ی سفید روی رنگ قرمز

شکل ۱۱. نمایش مقدار عناصر Pb, Zn در سفیداب سرب با استفاده از نرم‌افزار Excel.

شکل ۱۲. نمایش مقدار عنصر Pb در سفیداب سرب با استفاده از نرم‌افزار Excel.

از رنگدانه سفید دو نمونه از سطح اثر برداشته شد. نمونه اول رنگ سفید موجود در زمینه عبارت بسم‌الله‌الرحمن‌الرحیم است که احتمالاً برای زیرسازی رنگ‌های مربوط به نقوش تذهیب و به عنوان لایه تدارکاتی به کار گرفته شده و نمونه دوم رنگ گل‌های سفید موجود در حاشیه همین عبارت است که بر روی رنگ قرمز آورده شده است.

نتیجه‌گیری

سنگ بسم‌الله اثر میرزا سنگ‌لاخ در زمره آثار نفیس موزه آذربایجان قرار گرفته است. اثری که با هدف قرارگیری در مسجدالنبی در کنار حرم پیامبر اکرم (ص) ساخته شد اما پس از کش و قوس‌های فراوان و طی نمودن مسافت‌های بسیار طولانی، بر دیوار بقعه

می‌تواند جزء ناخالصی موجود در رنگ محسوب شود، بنابراین می‌توان گفت که لایه تدارکاتی مورد استفاده برای زیرسازی نقوش تذهیب نیز سفیداب سرب است. مهمترین رنگدانه سرب و دارای ترکیب کربنات قلیائی سرب، $(2PbCO_3.Pb(OH)_2)$ است. معمولاً حاوی حدود ۷۰ درصد کربنات سرب و ۳۰ درصد هیدرات سرب است. کربنات سرب به صورت ماده معدنی موسوم به سروسیت در طبیعت یافت می‌شود ولی هیچ‌گاه به عنوان منبع تهیه رنگدانه سفید حائز اهمیت نبوده است. سفیداب سرب را از دوران باستان می‌شناختند و جزو اولین رنگدانه‌هایی است که به طور مصنوعی تهیه شده است. این رنگدانه به صورت طبیعی از ترکیب فلز سرب و سرکه بدست می‌آید (جتتنز و استات، ۱۳۷۸).

حمایت مادی و معنوی

این مقاله با حمایت مادی و معنوی دانشگاه هنر اسلامی تبریز به انجام رسیده است از دست اندرکاران این دانشگاه سپاسگزاری می‌گردد

منابع

ادریسی، محمد. (۱۳۸۷). روش‌های کلاسیک و دستگاهی در شیمی تجزیه. تهران: دانشگاه صنعتی امیرکبیر

استوارت، باربارا. (۱۳۹۳). روش‌های تجزیه مواد در مرمت و حفاظت آثار تاریخی (ترجمه: باقرزاده کثیری). تبریز: دانشگاه هنر اسلامی تبریز.

اپهام پوپ، آرتور. (۱۳۹۳). سیر و صور نقاشی ایران (ترجمه: یعقوب آژند). تهران: مولی

بهادری، رویا. (۱۳۸۵). شیمی آلی مبانی و کاربرد در حفاظت و مرمت آثار تاریخی. تهران: پژوهشکده حفاظت و مرمت آثار تاریخی - فرهنگی.

جنتنژ، آرج؛ و استات، جی. ال. (۱۳۷۸). فرهنگ فشرده رنگدانه‌های هنری (ترجمه: حمید فرهمند بروجنی، حمید رضا بخشنده فرد). اصفهان: حمیدفرهمند بروجنی

دیویس، دنی؛ هفریچر، جاکوبز؛ و روبرتز، سیمون. (۱۳۸۸). تاریخ هنر جنسن (مترجمان: فرزانه سجودی و همکاران). تهران: فرهنگسرای میردشتی.

رستمی پایدار، قدرت‌الله؛ لطفی، محمد؛ قادری، مجید؛ وثوق عابدینی، منصور؛ و امیری، آزاده (۱۳۸۸). کاربردهای روش میکروسکوپ الکترونی روبشی در مطالعه کانسنگ آهن باباعلی و گلالی، فصلنامه زمین شناسی کاربردی. ۱(۵). ۲۰-۳۵.

زنگی، بهنام. (۱۳۹۴). دیوارنگاری ایران رهیافت‌های نوین. تهران: مهر نوروز

سلحشور، فاطمه؛ رادمنش، عطامحمد؛ حمزوی، یاسر؛ و خراسانی، محبوبه. (۱۳۹۷) (بررسی و شناخت رنگزاهای هنری ایران دوره اسلامی در کتابت و نگارگری (بر اساس شعر شاعران سبک خراسانی).

امامزاده میرزا ابراهیم تبریز در کنار قبر هنرمند آن، میرزا سنگلاخ قرار گرفت و در نهایت در سال ۱۳۷۲ به موزه آذربایجان تبریز انتقال یافت. این کتیبه از جنبه زیبایی شناختی اثری منحصر به فرد تلقی می‌شود از این رو بسیاری از مخاطبان آن هنرمندانی هستند که نیازمند اطلاعات و جزئیات دقیق‌تری از آن هستند. از طرفی امر حفاظت از این میراث ارزشمند مستلزم کسب اطلاعات دقیق از این اثر است. برای تحقق این امر اصولاً مطالعات فن‌شناسی امری ضروری و حائز اهمیت تلقی می‌شود. سنگ به عنوان مصالح اصلی و رنگ به عنوان لایه تزئینی در زمینه و همچنین به عنوان نقوش، این اثر را پوشش داده است. برای شناسایی گونه سنگ به کار رفته نیازمند نمونه برداری از سنگ است که در این اثر به دلیل امکان آسیب دیدن سنگ نمونه برداری میسر نبود اما با در نظر گرفتن مقدار نمونه مورد نیاز برای شناسایی رنگ‌ها امکان نمونه برداری از رنگ وجود داشت.

بنابراین با بهره‌گیری از دو روش آزمایش کلاسیک و آنالیز دستگاهی برای شناسایی رنگ‌های موجود اقدام شد. در روش آزمایش کلاسیک روی سه نمونه رنگ آبی، سبز و طلایی آزمایش صورت گرفت که به ترتیب: رنگ‌ها نیل، زنگار مس و پودر طلا شناسایی شد و سایر رنگ‌ها که شامل رنگ‌های سیاه، قرمز و سفید بود به ترتیب دوده استخوان، شنگرف و سفید آب شیخ شناخته شد. بدین ترتیب تمامی رنگ‌های موجود در این اثر شناسایی و معرفی شد. یکی از مهمترین مشکلات موجود در این پژوهش عدم امکان نمونه برداری از سنگ و ایجاد محدودیت برای شناسایی کانی‌ها و گونه سنگ مورد استفاده در اثر بود. لیکن استفاده از دستگاه XRF پرتابل با شناسایی عنصری مواد می‌تواند این فقدان را پوشش دهد.

سپاسگزاری

در نهایت از اداره میراث فرهنگی و گردشگری و صنایع دستی استان آذربایجان شرقی و ریاست موزه آذربایجان تبریز جناب آقای غلامرضا یزدانی که در روند این پژوهش ما را یاری نمودند، سپاسگزاریم

دوفصلنامه هنرهای صناعی اسلامی. ۳ (۱)، ۱۵۰-۱۴۱.

شیروانی، مریم. (۱۳۸۷). آسیب شناسی و حفاظت از سنگ‌های تاریخی. تهران: تخت جمشید.

شیروانی، مریم. (۱۳۹۸). شناخت رنگدانه‌ها در آرایه‌های گچی ایوان بیرونی ضلع جنوب غربی گنبد سلطانیه زنجان. پژوهش باستان‌سنجی، ۵ (۱)، ۱۴۲-۱۲۹.

فهیمی، سید حمید. (۱۳۷۹). جلوه‌هایی از هنر ایران در موزه آذربایجان. سازمان میراث فرهنگی کشور. ۱۲ (۲۶)، ۵۵-۵۲.

کارنگ، عبدالعلی. (۱۳۵۱). آثار باستانی (آثار و ابنیه تاریخی شهرستان تبریز). تهران: انجمن آثار ملی

گاردنر، هلن (۱۳۹۹). هنر در گذر زمان (چاپ سی ام) (ترجمه محمدتقی فرامرزی). تهران: نگاه

مکی‌نژاد، مهدی. (۱۳۹۰). مجموعه مقالات دومین گردهمایی گنجینه‌های از یاد رفته ایران. تهران: مؤسسه تألیف، ترجمه و نشر آثار هنری (متن)

هزاوه‌ای، هادی (۱۳۷۹)، از میرزا محمد علی سنگلاخ تا پابلو پیکاسو. تندیس، ۱۹ (۱۹۳)، ۲۵-۲۴

یزدانی، غلامرضا. (۱۳۹۶). کتیبه سنگی بسم الله. تهران: سخن سرای طه

Odegaard, N., Carroll, S., & Zimmit, Werner s. (2005). Material characterization tests for objects of art and archaeology (second edition). London: Archetype Publications Ltd

